

Neděle 30. srpna 22. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku za farnosti 8.45 posvícenská mše sv. v Horním Jelení za rodinu Sedláčkovu 10.00 mše sv. v Radhošti za duše v očištění
Pondělí 31. srpna	mše sv. není
Úterý 1. září	9.00 mše sv. v Borohrádku – zahájení školního roku
Středa 2. září	mše sv. není
Čtvrtek 3. září	mše sv. není
Pátek 4. září První pátek v měsíci	18.00 mše sv. v Horním Jelení za Annu Provazníkovou a celý rod - následuje výstav NSO + adorace 20.00 setkání pastorační rady farností na faře v HJ
Sobota 5. září První sobota v měsíci	8.00 mše sv. v Horním Jelení za Boženu a Josefa Rolcovy 16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 6. září 23. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení za rodinu Štanclovu, Francovu, Šrámovu a ty rody 10.00 mše sv. v Radhošti za Annu Šedovou a celý rod 15.00 mše sv. v Šachově za Boženu Adamcovou a celý rod
Pondělí 7. září – Středa 9. září	mše sv. není
Čtvrtek 10. září	9.30 mše sv. v kostele sv. Martina Holicích – vikariátní setkání duchovních
Pátek 11. září	18.00 mše sv. v Horním Jelení za Vlastu a Arnošta Königovy
Sobota 12. září Jména Panny Marie	16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 13. září 24. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku za Petra Moravce 8.45 mše sv. v Horním Jelení na poděkování s prosbou o požehnání pro Adrianu a maminku 10.00 mše sv. v Radhošti za farnosti

! 20 minut před každou mší sv. – příležitost ke svátosti smíření !

Víra je skálou, na níž Syn Boží buduje církev

Promluva papeže před modlitbou Anděl Páně 23. srpna, nám. sv. Petra

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Evangelium této neděle (srov. Mt 16,13-20) prezentuje moment, kdy Petr vyznává svoji víru v Ježíše jakožto Mesiáše, Syna Božího. Toto apoštolovo vyznání vyprovokovalo sám Ježíš, který chce svoje učedníky přimět, aby ve vztahu k Němu učinili rozhodující krok. Celá cesta, po které se Ježíš ubírá se svými následovníky, zejména s Dvanácti, je cestou výchovy jejich víry. Nejprve se jich ptá: »Za koho lidé pokládají Syna člověka?« (v.13). Apoštolové rádi mluvili o druhých, jako my všichni. Klepy se líbí. Mluvení o druhých není tak závazné, a proto se nám líbí o druhých klevetit. V tomto případě je však již vyžadována perspektiva víry a nikoli klepy. A zdá se, že učedníci mezi sebou soutěží v předkládání různých názorů, které do značné míry sami sdílejí. Vcelku byl Ježíš z Nazareta obecně považován za proroka. (v.14).

Druhá Ježíšova otázka je ěala do živého: »A za koho mne pokládáte vy?« (v.15). V tom okamžiku máme dojem, že se na chvíli rozhostilo ticho, protože je každý z přítomných nucen dát se všanc a vyjádřit, proč je s Ježíšem; a k tomu je zákonitě třeba trocha zaváhání. Kdybych se vás i já nyní zeptal: „Kým je pro tebe Ježíš“, určitě nastane zaváhání. Z rozpaků je vyvede Šimon, který rozhodně prohlásí: »Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha« (v.16). Tato plná a jasná odpověď nevzešla z jeho velkorysosti, ačkoli Petr byl velkorysý, nýbrž je plodem zvláštní milosti nebeského Otce. Sám Ježíš mu totiž říká: »Nezjevilo ti to tělo a krev – tedy kultura, v níž jsi vzdělán. Nikoli - ale můj nebeský Otec« (v.17). Vyznat Ježíše je milost od Otce. Říci, že Ježíš je Synem živého Boha, který je Vykupitelem, je milost, o níž je třeba prosit: „Otče, dej mi milost vyznávat Ježíše.“ Zároveň Pán rozpoznává Šimonovu pohotovost přijmout vnuknutí této milosti a proto slavnostně dodává: »Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou« (v.18). Tímto sdělením Ježíš dává na srozuměnou Šimonovi smysl nově obdrženého jména Petr: víra, kterou právě dal najevo, je neochvějnou skálou, na níž chce Syn Boží zbudovat svoji církev, to znamená svoje společenství. A církev jde vpřed vždycky v Petrově víře, v té víře, kterou uznává Bůh - Ježíš, který ho činí hlavou církve.

Dnes slyšíme, jak se Ježíš na každého z nás obrací otázkou: „A za koho mne pokládáte vy?“. A každý z nás, každý z nás má podat odpověď nikoli teoretickou, nýbrž takovou, která zahrnuje víru i život, protože víra je život! Odpověď, která od nás, stejně jako od prvních učedníků, žádá vnitřní naslouchání Otcovu hlasu a soulad s tím, co církev, soustředěná kolem Petra, stále hlásá. Jde o to pochopit, kým je pro nás Kristus, zda je středem našeho života a zda je cílem každého našeho snažení v církvi i ve světě. Kým je pro mne Ježíš Kristus? Kým je Ježíš Kristus pro tebe, pro tebe a tebe... Odpověď bychom měli dávat denně.

Je však třeba se mít na pozoru. Je nezbytné a chvályhodné, aby pastorační společenství byla otevřena tolíkeré nouzi a nepředvídatelnosti. Láska je vždycky učitelkou víry, dokonalosti víry. Je však nezbytné, aby nás skutky solidarity, skutky lásky, kterou prokazujeme, neodvracely od kontaktu s Pánem Ježíšem. Křesťanská charita není pouhá filantropie, ale hledí jednak na druhého Ježíšovými očima, a jednak spatřuje Ježíše ve tváři chudého. A to je pravá cesta křesťanské lásky, vždycky s Ježíšem uprostřed. Kéž nás Nejsvětější Maria, blahoslavená, která uvěřila, vede cestou víry v Krista a je nám vzorem, abychom si uvědomovali, že důvěra v Něho dává plný smysl naší činnosti i veškeré naší existenci.